

gjøres til Gjenstand for skandaløs Forfalskning, som netop Vin, og da Vin ogsaa i enkelte Tilfælde, navnlig Sygdomstilfælde, kan være af Betydning for den store almene Befolkning, skal jeg for saa vidt ikke have Noget imod, at det bliver staaende. Jeg tror imidlertid, at der er et Næringsmiddel, som med samme Ret som adskillige af de andre burde optages. Det er nemlig i de senere Aar, efterhaanden som Smørpriserne ere stegne her i Landet, blevet Tilfældet, at den store almene Befolkning, efter hvad jeg veed, i en meget udstrakt Maalestok er gaaet over til at benytte Fedt. Der indføres, hvad Mange ville vide, enorme Kvantiteter navnlig af amerikansk Fedt. Det gaar i Hundredestusinder Pund, hvad der aarlig deraf indføres her og gaar ud paa Landet til ligefrem Brug for den fattige Befolkning, som kan faae dette amerikanske Fedt for mindre end Halvdelen af, hvad daarligt Smør koster. Jeg tror derfor, at alene af den Grund burde det ansøgte Næringsmiddel optages ved Siden af Smør som særlig Gjenstand for Undersøgelse, og der er dobbelt Anledning til at gjøre dette, da det er notorisk, at det ansøgte Næringsmiddel i selve Amerika er Gjenstand for en bedragerisk Behandling. Det veed man simpelt vel deraf, at der er amerikanske Muse, som have tilfattet Importører her i Kjøbenhavn Tilbud om, at de kunne faae dette amerikanske Fedt forfalsket med inddampet Vand. Medens Fedtet er i smeltet Tilstand, trykkes der hydraulisk Vand ind i Fedtmasken, og det kan ske i forskjellig Grad med 5, 10, 15 og 20 pCt. af Vægten, hvilket ikke kan opdages uden en sæmfiig Undersøgelse. Dette er naturligvis Bedrageri; man kan imidlertid, som sagt, faae det efter Behag med 5 pCt., 10 pCt., 15 pCt. og 20 pCt. Vand, og derefter retter da Prisen sig. Jeg mener, at naar dette drives saa aabenbart, og da dette Næringsmiddel, efter hvad der er sagt mig — og jeg har selv erfaret det —, har stor Betydning for den fattige Befolkning, bør det meget anbefales det eventuelle Udvalg ogsaa at tage dette op blandt de Næringsmidler, som skulle være særlig Gjenstand for Undersøgelse. Søvrigt, hvis der skulde være flere Næringsmidler, som skulde trænge til at komme op derimellem, som enkelte ærede Medlemmer synes at have ment, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det kan i Henshold til Lovforslaget lettest ske ved at optage dem i Sundhedsvedtagten. Maa jeg endnu, inden jeg slutter, gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til § 6. Det forekommer mig ikke, at denne Bestemmelse, til Trods for, hvad den ærede Minister har udtalt til Anbefaling derfor, er heldig. Saaledes som den retlig maa fortolkes, maa det være Meningen med § 6, at den skal indeholde en Skærpelse af den nu gjældende Straffelovs § 278, sidste Stykke; men det kan man ikke se af § 6. Saaledes som § 6 nu er affattet, vil den, der forfalster Levnetsmidler,

blive mildere straffet efter det foreliggende Lovforslag end efter § 278 i den nu gjældende Lov; thi i dennes § 278, første Stykke, staar som bekendt, at den, der forfalster Varer, straffes med ikke under 5 Dages Bånd og Brød, og at Straffen kan stige til Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar. Det kan dog ikke være Meningen, at man ved dette Lovforslag vil gjøre det mindre strafbart at forfalste Levnetsmidler end at forfalste andre Varer. Meningen af denne Bestemmelse i § 6 kan altsaa kun være, at man vil skærpe Straffen for de i den daglige mindre Handel mest gangse Vareforfalskninger. Jeg tror derfor, at Bestemmelsen i § 6 trænger til en Omredaktion. Jeg vil endnu med Hensyn til § 6 tillade mig den Bemærkning, at jeg ikke tror, at det er heldigt, som det her er sket, at man i en Lov af denne Bestaffenhed begiver sig ind paa kriminelle Definitioner, gjør Forsøg paa at definere, hvad det vil sige at forfalste Levnetsmidler. Vor nugældende Stffelov har i de fleste Tilfælde viselig holdt sig borte deraf og overladt Domstolene at afgjøre det Spørgsmaal, om en Forbyrdelse foreligger eller ikke. Jeg tror, at dette ogsaa her vil være rigtig, thi man strander overordentlig let, naar man begynder paa at ville give en Forklaring af, hvad der skal forstaaes ved Forfalskning af Levnetsmidler. Det er efter min Mening et faktisk Spørgsmaal. Jeg tror saaledes, det er uheldigt, naar det i § 6 Nr. 2 siges, at Forfalskningen er sket, naar man enten ved Tilfætning eller paa anden Maade giver vedkommende Levnetsmiddel Udseende af at være noget Andet og Bedre, end det virkelig er, eller ved dertil sigtende Behandling berøver det nogen af de Egenskaber, som efter dets almindelige Benævnelse tilkommer det. Ja, ganske vist er dette i mange Tilfælde at forfalste; men der vil dog kunne træffes Tilfælde, som gaa ind under Ordene her, men umulig kunne tiltales som Forfalskning. Jeg vil f. Ex. nævne det Tilfælde, at En tager simpel Medoc, blander den med bedre Vin og sælger Blandingen for Château la rose; det er ikke at forfalste. Det er en mindre god Vin, som Kjøberen da faar, — det er en mindre værdifuld Vare, men der er ikke Tale om Forfalskning. Det maatte derfor i alt Fald i Paragrafens Definition hebde, at der gives Levnetsmidlerne Udseende af at være noget væsentligt Andet og Bedre, eller at man berøver dem nogen af de væsentlige Egenskaber, som tilkomme dem. Dette er ogsaa stemmende med § 251 i Straffeloven, hvor det blandt andre Exempler paa Bedrageri ansøres, at man ved falske Forgivender forleder Nogen til at kjøbe eller paa lignende Maade at modtage en Gjenstand for noget væsentligt Andet og Værdifuldere, end den er. Heldigst tror jeg dog det vilde være, at man lod det være Domstolenes Sag at afgjøre Spørgsmaalet og her indskrænkede sig til at sige,